

Is de Bijbel wel betrouwbaar?

Wanneer gelovigen door verschillende oorzaken gaan twijfelen, zoeken zij geen vrome geruststellingen of theologische omwegen. Dat voedt de twijfel juist. Wat nodig is, is absolute duidelijkheid op basis van feiten en logica. De kernvraag laat zich kort en krachtig samenvatten: **Is de Bijbel wel betrouwbaar?**

Veel in de Bijbel klopt met de bekende geschiedenis en sluit aan op bijvoorbeeld Romeinse geschriften. De plekken, keizers en politieke spanningen zijn echt gebeurd. Maar de Bijbel die wij vandaag de dag in handen hebben, is aantoonbaar incompleet en mist een uniforme uitstraling. Hoe betrouwbaar is het boek dan nog?

Het samenstellen van de Canons: De menselijke strijd

De uniformiteit in de bijbelse uitstraling ontbreekt omdat de Bijbel geen kant-en-klaar handboek is dat uit de hemel is komen vallen. In de eerste 400 jaar van onze jaartelling heeft er een enorme theologische en politieke strijd gewoed onder christenen over de authenticiteit en betrouwbaarheid van de geschriften.

Deze strijd werd uiteindelijk gewonnen door de katholieken van het eerste uur. Tijdens vroege Latijnse kerkvergaderingen, zoals de Synode van Rome (382) onder paus Damasus I en de concilies van Hippo (393) en Carthago (397), stemden commissies van bisschoppen over welke boeken het etiket 'waarheid' kregen. De Latijnse vertaling van Hiëronymus (de Vulgaat) werd de norm. Alle geschriften die niet in hun theologische straatje pasten, werden buitengesloten en als onwaarheden bestempeld.

Dat "de bijbel" een uniform blok is, is een illusie. De geschiedenis laat zien dat er door menselijke keuzes tot op de dag van vandaag verschillende Bijbels bestaan:

- **De Protestantse Canon (66 boeken):** Gebaseerd op de Reformatie door Maarten Luther, die de strengste selectie toepaste en boeken weglief.
- **De Rooms-Katholieke Canon (73 boeken):** Gebaseerd op de Latijnse Vulgaat van Hiëronymus en Damasus.
- **De Oosters-Orthodoxe Canon (76–77 boeken):** Gebaseerd op de bredere Griekse Septuagint-vertaling.
- **De Ethiopisch-Orthodoxe Canon (81 boeken):** De meest omvangrijke bibliotheek, ontstaan in isolatie van de Europese machtsstrijd, waarin boeken als Henoch en Jubileeën wél altijd als heilig Schrift zijn behouden.

De Dode Zee-rollen: Het onomstotelijke bewijs

Het absolute historische bewijs dat de huidige Bijbel incompleet is, werd geleverd door de vondst van de **Dode Zee-rollen** in de grotten van Qumran. Historisch onderzoek toont aan dat deze eerste vroegchristelijke gemeenschap onder leiding stond van niemand minder dan de **apostel Jakobus**.

De grotten lagen vol met een uitgebreide lijst van apocriefe geschriften. Voor de vroegste christenen onder Jakobus waren al deze rollen broederlijk naast elkaar opgeborgen. Dit is het harde, archeologische bewijs dat deze zogenaamde apocriefe boeken onlosmakelijk gekoppeld zijn aan de rest en ten diepste behoren tot het woord Gods. De breuklijn tussen 'waar' en 'apocrief' is er later door de mens met harde hand tussenin geduwd.

De overgebleven apocriefen onder de loep

Dankzij deze historische overleving en archeologische vondsten kunnen we de geschriften die destijds buiten de Europese boot zijn gevallen, vandaag de dag gewoon lezen. Een aantal van de belangrijkste geschriften zijn ter controle direct beschikbaar op onze website:

1. Geschriften uit het Oude Testament en Qumran:

- **Het Boek van Henoch:** Expliciet als gezaghebbend geciteerd in de Bijbel zelf (Judas 1:14-15). Het beschrijft gedetailleerd de kosmologie en de geschiedenis van de gevallen engelen.
- **Het Boek der Oprechten (Jasher / Iaschar):** Een historisch kroniekboek waar de Bijbel zelf direct naar verwijst in Jozua 10:13 en 2 Samuel 1:18 voor het checken van historische feiten.

- Het boek Jasher moet in de tijd van de apostelen bekend zijn geweest. De tijdlijnen getuigen hiervan. Het boek is het enige geschrift dat de tijdlijn via genealogie en de regeerperioden van de koningen exact weergeeft. De verminging van dit schrijven moet tijdens het Concilie van Nicea hebben plaatsgevonden en het later gedeeltelijk herschreven. Dit herschreven gedeelte betreft het leven van Mozes.
- **Het Boek der Jubileeën** (*Als PDF beschikbaar op onze website*): Een gedetailleerde hervoortelling van de geschiedenis vanaf de schepping, opgedeeld in periodes van 49 jaar.
 - *Chronologische misser*: **De herschrijvende auteur** van dit specifieke boek maakt een fundamentele fout. Hij dacht dat de scheppingsklok direct als startpunt voor zijn kalender kon dienen, waardoor de jubelperioden al in het paradijs beginnen. De schepping is echter ontstaan doordat de aarde vormloos was door ijdelheid, een proces van al **ongeveer 270 miljoen jaar geleden** (zie: [Gods-tijdsrekening](#)). De 50 jubelperioden horen logischerwijs pas te starten vanaf de zondeval. Dit toont aan hoe een menselijke auteur destijds tradities ging herschrijven en kneedde in eigen schema's.
 - De 50 jubelperioden zijn vanaf de zondeval tot de eerste aankomst na de Exodus bij het land Kanaän. Bekijk en download de complete Bijbelse Chronologie die eveneens op mijn website staat.

2. Vroegchristelijke apocriefen (Nieuwe Testament):

- **De Eerste Brief van Clemens & De Brief van Barnabas**. Belangrijke brieven van vroege kerkleiders die in de eerste eeuwen in veel gemeenten hardop werden voorgelezen alsof het Schrift was.
- **De Herder van Hermas**: Een omvangrijk profetisch en ethisch visionair boek dat in de vroege kerk op veel plekken populairder was dan de bekende vier evangeliën.
- **De Apocalyps van Petrus**: Een huiveringwekkend en gedetailleerd visioen over de specifieke beloningen in de hemel en straffen in de hel.

De meeste apocriefe geschriften zijn als PDF beschikbaar op onze website – [download hier](#).

Het Geïnspireerde Woord en het Onzichtbare Gebed

Als we vaststellen dat de originele geschriften in de basis het geïnspireerde Woord van God waren, waarom is de religieuze praktijk dan zo verdeeld? Dat komt omdat God de mens een **vrije wil** heeft gegeven om te handelen zoals men het goeddunkt. En de mens heeft die vrije wil gebruikt om van het geloof een uiterlijke show te maken.

Welke religie of denominatie we ook onderzoeken: het gebed is overal een open, zichtbare cultuur geworden. Men bidt in grote groepen, volgens strakke menselijke rituelen of vanaf kansels, zodat Jan en alleman kan zien hoe vroom men is. De geschriften zelf waarschuwen hier scherp voor. Jakobus stelde al de diagnose: *"U bidt wel, maar u ontvangt niet, omdat u verkeerd bidt"* (Jakobus 4:3) – doelend op gebed vanuit menselijke zelfzucht en uiterlijk vertoon.

God wil weliswaar aanbeden en erkend worden, maar dan wel op Zijn manier: **in het verborgene**. God zoekt het persoonlijke, intieme één-op-één contact.

Paulus roept in de Schrift op om *"onophoudelijk te bidden"* (1 Thessalonicenzen 5:17). Fysiek en hardop is dat een volstreekte onmogelijkheid. Onophoudelijk bidden betekent dan ook niet dat je zichtbaar staat te bidden. Het betekent dat je constant een innerlijke verbinding hebt met de Allerhoogste in een **onzichtbaar contact**. God is alwetend en weet al van tevoren wat u wilt gaan zeggen. Het ware, onzichtbare contact ligt in het feit dat je Hem de hele dag door in diepe eerbied erkent en herkent, zonder dat daar voor de buitenwereld ook maar enige vorm van merkbaar is.

Conclusie

Is de Bijbel wel betrouwbaar? Ja, de geïnspireerde bron is betrouwbaar, maar het boek dat we nu kennen is door menselijke selectie en politieke zuivering incompleet achtergelaten. De uniformiteit ontbreekt aan de buitenkant van de religies. Wie werkelijk betrouwbaarheid en eenheid zoekt, moet de menselijke tradities durven loslaten, de historische bronnen zelf bestuderen, en de verbinding met God zoeken waar Hij werkelijk te vinden is: in het onzichtbare contact in de binnenkamer.

Extra opmerking: de bijbel wordt pas compleet in combinatie met de apocriefe geschriften én indien dit boek door de grondtaal wordt gecorrigeerd. Het zogenaamde 'voortschrijdend inzicht' is de grootste leugen van de theologen, de antichrist van alle tijden.